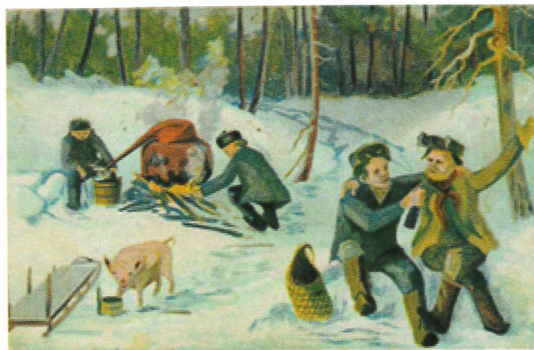

Sepon korttistosta: KORTTIKAAOS

Kun kortteja on laatikoissa, kansioissa, pöydällä, sängyn alla ja vähän siellä sun täällä, on valmiina kaaos. Ei se mitään, jos kyseessä olisikin kaaos tai ainakin hallittu kaaos, mutta hallitsematon on sitten jo kokonaan eri juttu. Sepon korttistossa vallitsee parhaillaan viimeksi mainittu. Katsotaan nyt, mitä sieltä käteen sattuu ja kirjoitetaan niistä sitten mitä mieleen juolahtaa.

Tipaton tammikuu

Tipaton tammikuu oli ja meni ja helmi-kuus-

sa kaikki on niin kuin ennenkin. Siitä on todisteena vanha katoavaan kansanperinteesen liittyvä kuvakortti, jonka Wihavaisen tati ja setä ovat lähettäneet koululainen Paa-vo Wärelle Turun Etelä Takamaalle vuonna 1911. Tänäpäin posti veisi kortin perille osoitteella Karjakatu, 20540 Turku. Onnittelukortilla tuskin on ollut tarkoitus opettaa nuorelle pojalle viinan synnyn saloja, vaan pikemminkin varoitettu korpikuusen kyyneli- en vaarallisuudesta.

Reinot

Kenkälaatikosta osui käteeni kortti, jossa myhäilevä filatelisti tutkii suurennuslasilla löytöään. Mitkäs tällä muotitietoisella, rusettikaualaisella herrasmiehellä on jalassaan? Tietysti Reinot! Ne valittiin muuten vuoden 2007 kengiksi. Eikä aivan syyttä, sillä onhan niillä tossuteltu Suomessa jo 75 vuotta. Ehdotankin, että Reinot valittaisiin myös Tu-

run Postimerkkikerhon kerhojalkineiksi - vaikka ne ovatkin tamperelainen keksintö.

Numero 12

Eipä ole näillä leveys- ja lämpöasteilla tarvinnut lähteä suksi-

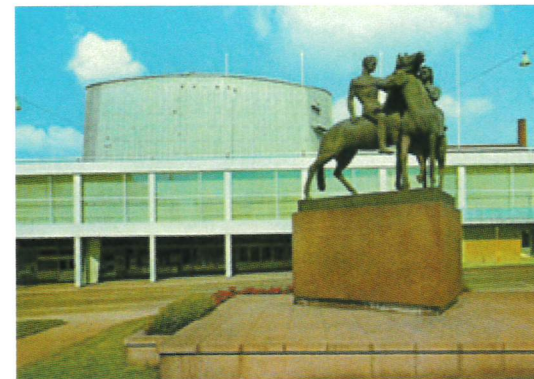

maan, mutta silloin ennen kun Suomessa oli vielä lunta ja pakkanen paukkui nurkissa, järjestettiin myös hiihtokilpailuja. Niissä hyvin tervatut puusukset saivat

vauhtia kunnan rottinkisauvoilla ja hiihtohousutkin lepattivat vauhdissa. Kilpailu oli rehtiä. Ei tunnettu vielä epoja, lisäravinteita, eikä merkillisen värisiä urheilujuomia - jollei sellaiseksi sitten lasketa mustikkasoppaa. Tässä Aarno Hammarin vauhdikkaassa hiihtäjäkortissa vuodelta 1949 kilpasiskot ovat jääneet kauas ladun varteen niin kuin pipokin. Variskaan ei raaku kuusen latvassa. Kortti on painettu aikoinaan "Koulu urheilun" tukemiseksi.

Ratsastajapatsas

Turun Ystävyysden puistossa, Puutorin koillispuolella Aninkaistenkadun varrella on Wäinö Aaltosen "Kun ystävyysuhteet solmi-

taan"-patsas. Patsaita on kaksi samanlaista, joista toinen sijaitsee Göteborgissa. Pronssiset ratsastajapatsaat paljastettiin v. 1955. Taustalla näkyvä konserttitalo vuodelta 1952 on Suomen vanhin. Mutta mitä kummaa on tapahtunut? Mihin ovat hävinneet kaikki ihmiset ja autot vilkkaasti liikennöidyltä Aninkaistenkadulta? Volker von Boninin Kuvataiteelle kuvaamaa korttia voi kai sanoa lievästi ykstitoiseksi. Turun palo syttyi aikoinaan tällä samaisella mäellä ja siksi sitä kutsuttiinkin pitkään Onnettomuuksien mäeksi.

Pääsiäinen on digiaikaa

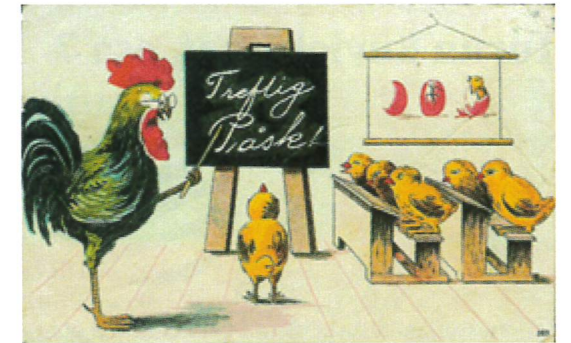

Suomi on nyt virallisesti digitalisoitu. Telkkarikuva on parantunut, kanavia ja palveluja on tullut lisää ja ohjelmat ovat pysyneet yhtä huonoina kuin ennenkin. Jos kuva kuitenkin pikselöityy, on syytä kurkistaa katolle ettei olisi käynyt samoin kuin Lassen eli

Fingalin eli Lars Carlssonin piirtämässä pääsiäiskortissa: Noita-akka on törmännyt tv-antenniin.

Kukon oppitunti

Vanha rillipäinen kukko opettaa karttakepin avulla pikkutipuja lukemaan. Ruotsalaiseen

pääsiäiskorttiin liimattu viiden ören vihreä postimerkki on leimattu Linköpingissä vuonna 1919. Mukava yksityiskohta luokan seinällä on myös kananpojan syntymästä kertova opetustaulu.

Ornitologiaa?

Edellinen hauska pääsiäiskortti muodostaa mukavan aasinsillan seuraavalle vanhalle värjättylle valokuva-kortille. Siis kymppiutisten tapaan loppukevennyks: Opettaja kysyi luokalta, että tietävätkö he, miten lapset syntyvät? Pikk-Ulla viittasi innokkaana: "Ennen haikara toi vauvat, mutta nykyään käytetään ihan muita menetelmiä".

Tähän opettavaiseen tarinaan on syytäkin lopettaa tämä korttijuttu ja jatkaa kortiston järjestämistä hallitsemattomasta hallittuun kaaokseen.

Seppo Louhivuori
seppo.louhivuori@pp1.inet.fi

Ps. Vanhassa korttilaatikossa on ennen korttejani ollut Nokian 42 numeron ruskearuutiset Reino tossut, jotka tosin silloin valmistettiin "Tšekkoslovakiassa". Nykyään nämä kansallisjalkineet valmistetaan jälleen Suomessa.

